

[Indenrigs- og boligministeren.]

lige siden man brændte de første sten her i landet; men der er også en faglig træghed at overvinde — nemlig den, som findes i de partimæssige aftaler mellem arbejdere og arbejdsgivere —, når det drejer sig om at udnytte alt dette nye til gunst for en billig-gørelse af boligbyggeriet.

Det ærede medlem pegede i denne forbindelse på spørgsmålet om, hvorvidt man kunne give en begunstigelse til dem, som bygger billigt, og omvendt, altså straffe dem eller være streng i alt fald mod dem, som bygger dyrt. Det ærede medlem fandt, at en sådan fremgangsmåde var nødvendig, og jeg er ikke uenig med det ærede medlem. Som ærede medlemmer vil vide, overvejes det meget stærkt at finde en måde, hvorpå man kan differentiere statslåneydelserne. Jeg er betænkelig ved de første tanker, vi har været inde på i den henseende, men mener dog, at man i alt fald burde kunne gennemføre bestemmelser — og jeg mener også at have bemyndigelse dertil såvel i den gældende lov som i det lovforslag, som nu er til behandling —, der gik ud på, at den del af et statslån, som skal bruges til at dække overskridelser af de projekterede byggepriser, må kunne beregnes til en højere statslåneydelse end det oprindeligt tilsagte statslån for derved at opfordre bygherrer til at undgå overskridelser og dermed tvinge dem til igen at lægge pres på deres entreprenører for at få alle de mangfoldige forbehold i byggekontrakterne, som entreprenørerne efterhånden har indført, og hvorved de har frigjort sig for en risiko, og hvorved tidligere, gjort noget mere begrænset i omfang.

Jeg skal ikke gøre ret mange bemærkninger, heller ikke til det ærede medlem hr. Niels Pedersen. I det hele taget vil de ærede ordførere lægge mærke til, at mine svar er mere springende. Det er mig ikke muligt, efter at vi er så enige, som vi faktisk er om det betimelige i at gennemføre dette lovforslag, at gå ind på alt, hvad der er sagt. Til det ærede medlem hr. Niels Pedersen skal jeg imidlertid sige, at når han i sin kritik af boliganvisningsafsnittet udtaler, at det skaffer ikke en eneste lejlighed mere tilveje, så er jeg enig med ham. Det gør boliganvisningsafsnittet ikke, men det sørger for, at hver enkelt lejlighed udnyttes bedst muligt,

og det er en samfundsmæssig interesse. Dertil må man huske, at der er det fortvivlende, at bolignøden er et omvændrende begreb. Man kan ikke gøre bolignøden op og sige, at den er så og så stor i Danmark i dag, og derefter sigte mod at bekæmpe en bolignød af dette omfang, for den er spredt. Den kan vokse stærkere i hovedstaden f. eks., samtidig med at den aftager andre steder i landet, og derfor vil dette afsnit om boliganvisning desværre være et nødvendigt redskab for samfundet et stykke tid endnu.

Løvrigt vil jeg gerne sige, at dette afsnit indeholder bestemmelser, hvorved man i forhold til nugældende lov imødekommer grundejernes udtrykkeligt fremsatte ønsker.

Om boliganvisningsudvalgenes administration vil jeg gerne sige, at det er mit indtryk, at der langt de fleste steder i landet er et glimrende samarbejde mellem grundejerne og boliganvisningsudvalgene. Jeg kan næsten sige i forbavsende grad. Jeg havde lejlighed til at følge det som borgmester på Frederiksberg og nu som minister, og jeg kan sige, at der foreligger for mig meget få tilfælde af klager fra grundejere over, at boliganvisningsudvalgene ikke har været til at tale med.

Jeg har svaret det ærede medlem på hans indlæg vedrørende byggestøtteloven; jeg er enig med det ærede medlem i, at denne udpumpning ikke kan fortsætte, men de indgåede forpligtelser må jo opfyldes, og foreløbig er det de indgåede forpligtelser, vi i dette land slås med at få afviklet.

Man har så tit talt om den milliard, der resterer på allerede bevilgede statslån; den må vi skaffe, og skulle der ske det, at det ærede medlem kom til at sidde i min stol — ja, ja, det ærede medlem skal såmænd ikke forsværge, at den dag kan komme —, så vil det ærede medlem opdage, at det er disse forpligtelser, der er de vanskeligste at afvikle. Det vil tage lang tid, før en for-sigtig politik sætter sig spor i landets økonomi på dette område.

I sin omtale af huslejeloven gav det ærede medlem tilslutning til det afsnit, som drejer sig om leje o. s. v., og var dermed talsmand for en restriktion. Jeg er taknemlig for, at retsforbundet accepterer, at der er situationer, hvor restriktioner kan være nødvendige, selvom de, således er det også forekommet mig, må forekomme at være en